

Julie Clausen
Hjerter dame
364 sider
Turbine

En bog der er skrevet i up-tempo, hvor man skal vænne sig til stilen med mange gloser og udtryk og sprogbrug fra den mere friske og frejdige del af de yngre generationer. Stilen kan godt genere de første 30 sider, men når man så er dér, så er der meget fine ting at hente i bogen. Den handler om Emma, der har et godt job og lever i et forhold på 10. år. På en af de første sider møder hun ude i byen en tryllekunstner, Axel, der viser hende en korttrick, hvor hun trækker Hjerter Dame. Det bliver skæbnesvangert for hende, idet hun mener, får vi at vide senere i bogen, at tolke Axel som både skrøbelig og sårbar.

Som læser får man straks associationer til de mandlige player-typer, som kan alverdens ting og smarte tricks til at forføre pigerne med, lige netop trylletricks og cold-reading.

Men det rører ved noget i Emma, og hun bliver nødt til at forholde sig til, om hun har lyst til at leve det liv, hun ser ud til at være på vej til at falde godt til ro i. Ligusterhæk, fast job, børn og forudsigelig tilværelse.

Handling og koncept er set før. Det særlige ved bogen her er, at det lykkes forfatteren udover små dramaer og humoristiske episoder at fange læseren med memoir-dannelser og følelser. Hun er eminent til at beskrive alle de tanker og overvejelser, der går forud for et brud, undervejs i det og sidenhen. Og ikke mindst er hun god til at lade os opfange følelsen af sorg, tvivl, melankoli ved de minder, man trods alt havde sammen. Da man var første gang i Ikea sammen, minderne om den saltskål man købte sammen på Læsø, tankerne om at man kunne tisse eller skifte bind, selv om den anden er på samme toilet, om at have brudt det uskræmt i ikke at have hemmeligheder for hinanden, det lidt absurde i et forsøge at spice forholdet op med frækt undertøj og frække sms'er, ærgrelsen over at være havnet i den situation, man nu er havnet i, tvivlen om, hvorvidt det nu var det rigtige.

Hjerter Dame kommer hele registret igennem, og man får lyst til at læse den igen. Det kræver godt overblik, sans for detaljer og ikke mindst mod som forfatter at bore sig ned gennem

psykiske lag hos en fiktiv kvinde, så læseren virkelig kan mærke hende. Der er så mange sagte og usagte ting på og mellem linjerne, at man ender med at komme til at holde af Emma, som nu må afslutte ét kapitel af sit liv og tro på, at det næste bliver bedre.

Mange af os kender det. Mens vi står i det , kan det virke forfærdeligt og uoverskueligt. Og bagefter kan vi vedblive med at spørge os selv, om det nu var det rigtige at udskifte det ene med det andet.

Alt det rammer Hjerter Dame ind på en elegant måde. Sjovt, eftertænksomt - og bare elegant.